

[Johan Nielsen.]

spil, og der bliver udvist en dødsforagt og et hovemod som måske ingen andre steder i verden. Men færingens livsanskuelse er den, at livet kommer fra Gud, og derfor kan kun Gud tage livet.

Dette er grunden til, at især radarstationen er afskyet af mange. Den er ganske vist bygget i defensivt øjemed, men den står som en skamstøtte over menneskers uforsonlighed og krigens gru. Andre på Færøerne betragter den som et nødvendigt onde, som vi må affinde os med, fordi verden og menneskene nu engang er, som de er, og så trøster man sig med den gamle trøst, at det er jo modparten, som har skylden.

Men op over alle disse betragtninger hæver der sig fra tid til anden en diskussion, som kan få hårene til at rejse sig på mit hoved. Der bliver nemlig hævdet, at den danske stat modtager penge for de bygningsværker, NATO har på Færøerne. Jeg nægter at tro dette, men denne påstand er en genganger, som det har vist sig vanskeligt at mane i jorden, og det er derfor, jeg i dag tillader mig at henvende mig til den højtærede forsvarsminister for at få ministeren til at ramme en pæl igennem dette spøgelse.

Hvis det til trods for mine antagelser skulle vise sig at være sandt, at den danske stat modtager penge for radarstationen på Færøerne, tror jeg aldrig, jeg kunne blive glad mere. Så ville jeg blive så vred, at jeg med eller uden den højtærede formands tilladelse fra denne talerstol ville sige, at når det står i sangen: „O, Danmark, på rænker du aldrig dig forstod“, så er det en floskel; men jeg tror som sagt ikke på, at det er rigtigt. Lad gå, at man mener, det var nødvendigt at have den radarstation dér. Jeg beklager det. Jeg ville det anderledes. Men hvis pacifister får penge for militære anlæg, vil jeg sige med Luther, at så er skøgens erhverv et hæderligt erhverv.

Nå, det kan vi heldigvis få slået fast i denne time. Det er op til den højtærede forsvarsminister at jage tvivlen fra vore hjerter. Derfor spørger jeg: får den danske stat betaling for den radarstation og de loranstationer, som NATO har bygget på Færøerne?

Forsvarsministeren (Victor Gram): Jeg beklager at måtte indrømme, at nogen

større erfaringer som åndemåner har jeg ikke. Alligevel tror jeg at være i stand til at berolige det ærede medlem hr. Johan Nielsen. Der er efter min opfattelse intet i denne sag, som skulle begrunde hverken stærke følelsesmæssige udsving eller dårligt humør, endside hårrejsning.

Det er rigtigt, at der findes to loranstationer på Færøerne. De hører blot ikke under NATO. Loranstationen ved Skuvanes drives i henhold til overenskomst af 1949 mellem Danmark og den internationale luftfartsorganisation ICAO, og den drives som et led i ICAO-installationerne i Nordatlanten. Udgifterne hertil afholdes efter nærmere fastsatte regler af de lande, som omfattes af overenskomsten, og Danmark yder naturligvis også sin part af disse udgifter. Loranstationen ved Ejde er oprettet og drives efter overenskomst af 1959 mellem den danske og den amerikanske regering. Stationen sorterer under den amerikanske Coast Guard, som bl. a. er en overvågnings- og søredningstjeneste, men den drives af fyrvæsenet. Danmark får i dette tilfælde godtgjort udgifterne til drift og vedligeholdelse, men har i øvrigt afholdt udgifter til arealerhvervelser, ligesom vi betaler toldafgifter m. m. til Færøerne.

Derimod er radarstationen ved Mjørkadal oprettet af NATO og drives som led i NATOs nordatlantiske varslingsystem. Finansieringen af denne station sker efter de sædvanlige regler for det såkaldte infrastrukturprogram, hvilket vil sige, at Danmark får refunderet de væsentligste udgifter til etablering og drift; men dog således at Danmark også her betaler sin andel i henhold til fastsatte regler for udgiftsfordeling.

Uanset de fordele, som Danmark i øvrigt har ved at være deltager i et internationalt arbejde af denne karakter, medfører installationerne altså direkte udgifter for den danske stat. Danmark modtager således ikke betaling for tilstedeværelsen af disse installationer på Færøerne. Jeg håber, at dette vil være tilstrækkeligt til at fjerne enhver tvivl hos det ærede medlem hr. Johan Nielsen.

Johan Nielsen: Jeg vil takke den højtærede forsvarsminister for den klare og koncise besvarelse. Der faldt en sten fra mit hjerte.